

BRALNI pri
* Sv. Ani v Slov. Gor.

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
appravilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoludne.

Štev. 27.

V Mariboru, dne 4. julija 1901.

Tečaj XXXV.

VABILO.

Katoliško tiskovno društvo bo imelo v ponedeljek, dne 15. julija t. l. svoj redni občni zbor v prostorih „katoliškega delavskega društva“ (to je v nekdanji čitalnici pri Schrammelnu) ob 10. uri popoldne.

Vspored:

1. Nagovor predsednikov,
2. poročilo tajnikovo,
3. poročilo blagajnikovo,
4. volitev novega odbora,
5. prosti nasveti.

Vsi udje so na občni zbor uljudno povabljeni.

Opozorijo se pa p. n. udje, da imajo pristop k zborovanju samo tisti, ki so bili v smislu § 10. društvenih pravil do 1. julija t. l. v društvo sprejeti.

Odbor.

Širimo dobre časnike!

Moč vsake politične stranke se nahaja v njenih glasilih. Ako so njeni časopisi zanimivo pisani in zelo razširjeni med ljudstvom, je tudi stranka med ljudstvom močno utaborjena in utrjena. Kjer pa strankinega delovanja ne podpira časopisje, tam stranka gotovo umira in kmalu izgine.

Naši nasprotniki na Špodnjem Štajerskem vedo dobro ceniti velikansko moč časopisja. Svoja načela in svoje nauke trošijo liberalci najprej po časnikih med ljudstvo in še le pozneje po različnih društvih. Po celem Špodnjem Štajerskem so že razsejani naročniki liberalnega »Rodoljuba«, ki napada cerkev in vodi slovenske kmete za nos. Pričakovati smemo, da se bodo kmalu pojavila tudi mnogoštevilna liberalna društva. Začetek je že storjen v šmarskem in gornjegrajskem okraju.

Z večjim navalom se zaganja dosedaj še v naše kmetstvo ljudstvo nemškutarstva in nemško-radikalna stranka s svojim ptujskim glasilom »Štajercem«. Glavni stebri te stranke so nemški in nemškutarsti bogati kramarji. Da se širi njihov list, v to svrhu odpirajo res z občudovanja vredno požrtvovalnostjo svoje polne žepe. Ali ni veliko, ako n. pr. brežiški mogotec in štacunar Matheis plačuje kar 1000 izvodov »Štajerca«? Ali ni veliko, ako sploh nemški in nemškutarsti trgovci sami odvzamejo nad 4000 izvodov ptujskega lista? Ker imajo nemškutarji požrtvovalno razširjeni list, zato si upajo v zadnjem času zopet bolj na svetlo, zato so si upali ustanoviti tudi za Spodnji Štajer »bauernbund«.

In za časnike slovenskih krščanskih kmetov, kaj se zanje stori? Izjeme so redke, v obče se zgodi jako malo ali pa nič. Toda pustimo očitjanja! Povejmo rajši, kako naj se razširjajo naši listi. Prvi pogoj je večkratno (kratko) poročevanje. To nam v kraju poročevalčevem pridobi najprej mnogo čitateljev, potem pa tudi mnogo naročnikov.

Drugi pogoj je, da se naš list da čitati tudi nenaročnikom. Vzbudi se pri njih zanimanje za čitanje in pri prvi priložnosti postanejo naši naročniki. Ne vrzite torej lista od sebe, ampak posodite ga sosedom in znancem. Tretji pogoj je prigovarjanje na naročbo. Kako se to stori, je jasno. Četrty pogoj pa je gmotna podpora. Da bi bilo med nami veliko Matheisov, naši listi bi imeli že drugo obliko in drug upliv.

Širimo dobre časnike!

Proti spremembi volilnega reda.

Mi smo se zadnjič izrekli proti novi spremembi volilnega reda, kakor je predložena štajerskemu deželnemu zboru, ker se s to spremembo pomnoži samo število mestnih poslancev, kmetom se pa ne da noben poslanec več. Nemški katoliški kmeti so istega mnenja kakor mi, tudi oni so proti predlogu, ki bo dal le mestom novo moč.

Po novem načrtu volilnega reda se ustanovi sedem mandatov za delavski stan. Toda s to spremembo krščanski socialni delavci niso zadovoljni. V Gradcu se je vršil dobro obiskani krščansko-socialni shod, na katerem je delavski voditelj Fišer ostro obsodil nepravilno spremembo volilnega reda. Novi volilni red, posebno onih sedem mandatov je samo darilo socialni demokraciji. Kmečki delavci, ki so po svoji večini treznega in krščanskega mišljenja, so izključeni od volilne pravice, ker se nahaja v predlogu določba, da smejo voliti samo delavci z delavskimi knjižicami.

Listek.

Na Smolnik!

Maribor, dne 1. julija.

Na ulici me je z žarkimi smehljaji pozdravljalo krasno jutro. Jaz pa sem hitel na kolodvor, da se z vlakom popeljem v Ruše in odtod v prijetni družbi izletim na Smolnik. Večina mariborskih izletnikov je bila že zbrana na kolodvoru. Z njih obrazov je sicer odsevala čista radost, toda skozi manjčkine odprtine zaspanih trepalnic so solnčni žarki le z veliko težavo prihajali do očesnih punčic. Moji sopotniki so bili še zaspani... Poiskali smo si prostore v kupejih. Ker pa še je manjkalo jednega nam dragega sopotnika, ozirale so se naše oči radovedno na mnogobrojna vrata mariborskega kolodvorskega poslopja. Pri tem sem bil priča ginljivih trenutkov. Očividno sta bila mlad gospod in mlada gospa, ki sta se prvokrat v svojem življenju poslavljala. Ker nisem prijatelj takih prizorov, naredil sem polubrat na desno, moj prijatelj pa mi je začel za hrbtom živizgati:

Kako, kako je to težko,
Svoj dom pustiti in njo...

Prišel je, ki smo ga čakali. In vlak je začel drdrati proti Rušam. Zaspanost je izginjala, le še par slovenskemu jeziku toli ne-

prijubljenih zevov pri naših najmanjših in najljubeznivejših sopotnikih, in milostiva gospa živahnost je bila kraljica našega društva. V Rušah smo po programu izstopili. Ker smo na kolodvoru koj izvedeli, da bo oficialni sprejem in pozdrav mariborskih izletnikov še le na Smolniku, smo hitro zapustili kolodvorsko ozemlje ter jo krenili za nekoliko časa še v Ruše, da tamkaj izvršimo zadnje priprave za izlet v planine.

Priprave so bile končane, in mi smo zapustili Ruše. Pot do Lobnice je precej enolična kakor vse poti po mariborskih okrajnih cestah. Le tu in tam je ob robu v različnih novodobnih barvah cvetel mak ter izzival naše občudovanje. Prah se je kadil za nami, mi pa smo korakali pogumno naprej.

V Lobnici smo zapustili dolino ter začeli laziti v hrib. Ko sem storil prve korake v hrib, zavedal sem se, da sem hribolazec. Ljubi Bog, v kako različnih strokah mora dandanes človek delovati! Ko sem se rodil, še gotovo nihče ni mislil na to, da bom kedaj tudi hribolazec. Tudi narava menda nikdar ni mislila na to, sicer bi moj telesni razvoj ne izpadel tako neugodno za hribolazstvo. Toda, kaj si hočemo? Kamor te usoda postavi, tam glej, da izpolniš svoje mesto! In jaz sem se z naporom vseh moči pehal za svojimi sopotniki v breg.

Pot v Smolnik je polna najbolj raznovrstnih sprememb. Kamenje, prah, blato, vse se vrsti v lepi harmoniji. Ob potu pa raste gozd, se razprostirajo senožeti, stoje hiše, globoko pod teboj v lobniškem grabnu pa ropotajo žage in šumi voda.

Meni so se na tem hribolazenju najbolj dopadala počivališča, mojim sopotnikom pa krasni razgledi. In res, moji sopotniki nimajo slabega okusa! Mnogobrojni zeleni hribi, tokraj in onkraj Drave, te pozdravljajo, cerkvice sv. Duha, sv. Križa, sv. Urbana in druge ti bliščijo v svoji beli priprostosti nasproti, Ruše, Kamnica, Fal leže krotko pred teboj, skozi dolino pa drvi nemirna, neukrotljiva Drava. Gozdi okoli tebe napolnjujejo vzduh z dobrodejno svežostjo, cvetoče senožeti pridavajo tej svežosti prijetno vonjavo, razgledi ti razvnamajo dušo in človek nehote zapoje:

Juhe, juhe!
Na planinci prav lušno je!

Najbolj mi ni ugajalo, da ob poti rastejo tudi orehi. Pod drevesi so ležali zeleni orehki, ki so jih veverice ali enaki orehojedni tiči nametali na tla. Mene sicer to nikakor ni vznemirjalo, ali naš nežni spol je začel orehke pobirati, češ, da se potrebujejo za prirejanje orehovega likerja. In zdaj pride, kar mi ni bilo prav. S tolažbo, da smem priti včasih orehovega likerja pit, sem bil obsojen, da

Nemška večina v deželni zboru dela torej le za mesta in pa za prekucijsko stranko socijalnih demokratov. Kmete in krščanske delavce pa riva v kot. Slovenski kmetje in slovenski krščanski delavci dobivajo s tem le vedno trdnejše prepričanje, da nas v Gradcu ne marajo in da bo moral dobiti Spodnji Štajer lastno upravo!

Odkritosrčne besede.

Iz savinjske doline.

V novejšem času je «Slov. Gospodar» začel s posebno pozornostjo ozirati se na naše mladeniče. Z veseljem pozdravljamo to pozornost, kajti mladina je naše upanje. Z veseljem beremo toraj dopise iz raznih krajev o vrlih in blagih mladeničih. A zraven pa nas navdaja včas tudi neka otožnost, ko vidimo, da niso povsod vsi mladeniči pohvale vredni. Če smo pravi domoljubi, hvalimo, kar je hvale vrednega, a grajajmo tudi, kar je graje potrebno. Ljubezen do mladine in domovine nam danes nareka besede, ki ne bodo le gladile, ampak rezale in znabiti tu in tam ranile; a kdo bo zameril zdravniku, ako stika po naših ranah? Saj vemo, da ima blag namen, jih zaceliti.

Kdo nam bo ugovarjal, ako pred vsem trdimo, da je pijančevanje naši mladini izvir premnogih hudobij in nesreč? Sicer — bodi Bogu hvala — začenja «hudičevo olje», po domače šnops, vendar že nekoliko pojemat. Pa so še kraji, kjer je precejšen del moštva, od šolarja do starčka, od te ostudne pijače okužen. Kako lepo in široko polje ima v tej žalostni zadevi država, da vzajemno s cerkvijo deluje za blagor ljudstva. Mnogo se govori in piše dandanes o človekoljubnosti. Dobro! Podajmo si roke, da omejimo in zatrimo to ljudsko kugo!

V zvezi s pijančevanjem je ponočevanje. Pregovor pravi: Kjer Bahuš kuri, tam se Venera za pečjo greje. Molčimo o tej temnej strani mladine, je prežalostna! In pogovori ponočnjakov? Navadno umazanost in pa kletev! Nad vse ganljivo pa je «petje» takih ponočnih čukov! Vsebina in oblika takega popevanja je navadno malovredna. Znani so nam kraji, kjer se pošteni prebivalci že naprej boje noči pred nedeljo ali kakim praznikom, posebno tam, kjer ni žandarmerije blizo. Mnogo pa so si stariši sami krivi s premeško odgojo. Na tihem se kak neumen oče ali slepa mati še veseli, da je fant tak «korajzen» — ubogi stariši, če bo vaš fant na stare dni svojo korajžo nad vami skazal.

moram jaz nositi zeleni sad v žepih svoje suknje. V par trenutkih so bili moji žepi polni in izbočili so se, kakor bi nosil lonce v njih. Bilo me je malo sram in tako sem imel že od vsega začetka bridek predokus prihodnjega likerja...

Bližali smo se proti domovini g. Hleba, cilju našega potovanja. Noge so se že šibile, pluča so delala kakor bi jih gonil sopar in mislil sem, da bom zdaj in zdaj obtičal. Toda srečno smo premagali zadnjo strmino. Obrnili smo se, da tudi s tega stališča občudujemo veličastni razgled. V istini veličasten je od tukaj razgled in naša družba je kar obsipavala krasno panoramo z občudovalnimi vzkliki: ah, oh, ah, oh! Tudi jaz sem vzdihoval ah, oh, toda odkritosrčno povedano, ne da bi s takimi globokimi vzdihmi občudoval naravo, ampak ker sem bil tako neizmerno zmučen. Ah, oh! Vsak po svojem!

Pri g. Hlebu smo bili veleprijazno sprejeti. Tamkaj nas je pozdravil tudi g. predsednik ruskega planinskega društva ter nas vsprejel v svoje okrilje. Zato moram nehati s svojim zasebnim opisovanjem, kajti vse, kar se je nadalje dogodilo, spada v zgodovino planinskega društva v Rušah. Le toliko še rečem: Kdor hoče na Smolnik, lahko gre, kadar hoče; kdor pa hoče v prijetni družbi na Smolnik, naj gre, kadar bomo zopet mi

Najgrša razvada pa razsaja — vsaj po nekaterih nam znanih krajih — o priliki kakega ženitovanja. Takrat prihrumijo mladeniči, včas nad 50, «pod okno», kakor muhe okoli strdi. Tukaj dobe najprej pijače — seveda obilno. Pa naj si bo! Naj vzamejo mladeniči slovo od ženina in mu zapojejo kako mično pesmico! To bi še ne bilo hudo. Ali, kadar se je grlo potolažilo, tirjajo od ženina še denarje. Znan nam je slučaj, da so ženina kratkomalo obsodili za 100 kron. In gorje ženinu, ki bi jim ne storil po volji! Razbijali in razsajali bodo tako hudo, da bo škoda zanj še veliko večja! Zategatelj se vsak ženin, čeravno s težkim srcem, raje uda, da ima vsaj mir pred temi volkovi! In zdaj se pijančevanje nadaljuje, dokler je zadnji vinar se spremenil v pijačo in splaval po grlu. Vprašamo, ali je to še naroden običaj? je li to šaljivo? je li to slovensko? Zgodilo se je pred nedolгим časom nekje v Savinjski dolini, da so «pod okno» pridivljali fantje iz 4 far, in v pretepu je eden izmed njih mrtev obležal. Čudimo se, da oblastva niso bolj pozorna na to grdo razvado, saj je vendar vsaka «fehtarija» prepovedana. Vprašamo vas, poštene stariše, ali boste mirno gledali, da se sin vaše poštene hiše družil med take beraške lačenpergerje? Mladenič, če imaš še količkaj poštenja v srcu, te ne bo sram take tovaršije?

Zgodi se, da mladeniči desetake in stotake zapravljajo, posebno tam, kjer je kaka tovarna in dosti zaslužka; kadar se pa nabira za kak blag naroden namen, takrat tak pijanček nima krajcarja. Pa tudi nobenega pojma, nobenega navdušenja nima za kako dobro stvar! V kako bralno, kmetijsko, izobraževalno društvo stopiti, mu je predolgčasno. Poštenega časnika ali knjige ne vidiš v njegovih rokah. K večjemu, če ga dobi kak nemčur, kak liberalec ali demokrat v pest, in mu usiljuje kak umazan časnik, kjer se blati cerkev in vera, tako berilo mu še prija! Seveda, ker je spisano po njegovem okusu in duhu! Ali če ga vjame v zanjke kak brezvesten in brezveren krčmar, ki se je pritepel Bog ve odkod v faro, potem je revež izgubljen! Imamo žalostne slučaje! Pijanec zgubi gotovo tudi ves značaj! Dá se kreniti na vsako stran, le na dobro ne!

V neki zaduhli pivnici sedi nekaj kmečkih mladeničev, obrazi so jim zabuhli, na glavah imajo neke nemčurske zelene pokrivalke, in menda zato, ker je glava prazna, pa čepi na klobuku cel divji petelin. Z vrčki trkajo in kličejo: Živio! Allheil! Pa ne misli na kako šalo! Revčki so slišali od nekega nemškega škrica besedo «allheil», in sedaj

lazili tje gor.

Sklepam z običajnim krepkim planinskim pozdravom!

Ljubezen do matere.

Poslovenil Ivan Vu—k.

Vročega poletnega dne je korakal po zaprašenih dunajskih ulicah bogat Anglež. Vedno si briše potno čelo in se hučuje čez dolge črne lase, kateri mu pokrivajo vrat in ušesa. Solnce pripeka čim dalj bolj in tako prisili Angleža, da vstopi k bližnjemu brivcu, proseč ga naj mu kakor mogoče hitro ostriže lase, ker se mu silno mudi. Brivec postaren mož, neprijetnega obraza in ostrega pogleda, pokaže molče na stol, kamor se Anglež takoj vsede.

V tem vstopi lepa a bleda, slabo oblečena deklica ter poprosi mojstra za pogovor. Brivec vpraša kaj želi, na kar mu dekcle s tihim sramožljivim glasom, na tla gledaje, pripoveduje ter mu ponuja svoje lepe lase na prodaj, «ker» rekla je, «moja uboga mati je zelo bolna in zdravnik je zapovedal, da mora dobro in tečno hrano dobivati, ako hoče ozdraveti. Ker sem že ves denar porabila za zdravila, sklenila sem prodati svoje lase; 20 gl. mislim ne bo preveč». Pri teh besedah povsela je otožno glavo in dve svetli solzi

mislijo, Bog ve kaki korenjaki so, ako to duhovitost ponavljajo! Istina! Žalostna nam majka!

A povdarjamo še enkrat, da ne manjka tudi med nami vrlih in zavednih slovenskih mladih junakov! Da bi se njih vrste množile, iz tega namena smo razkrili te hude rane! Mladina bodi vesela, bodi šaljiva, pa bodi tudi trezna, delavna, narodna, verna! Združimo se vsi, katerim je mar blagor mladine, posebno pa učitelji in duhovniki, v složno rodoljubno delo! Iz skušnje govorimo ter prosimo posebno nekatere gg. učitelje, naj se nikar ne motijo, naj ne mislijo, da res «rodoljubno» delo opravljajo, ako med mladino «Rodoljuba» širijo. Mladina, ki zavživa tako berilo, bo kmalo podivjala. Take «intelligence» nas Bog varuj! Poglejte v kraje, kjer duhovnik in učitelj složno delata po načrtu: «Vse za vero, dom, cesarja», kako tam mladina dorašča domovini v ponos. Naš ubogi narod potrebuje mož jeklenega značaja, mož krščanskih, ne pa puhlih, brezznačajnih veteranjakov!

Politični ogled.

Napad na našega cesarja. Razširila se je novica, da se je v Bruku ob Litvi izvršil napad na našega cesarja, ki si je tamkaj ogledoval vojaške čete. Toda zatrjuje se od verodostojne strani, da je ta novica izmišljena. Resnice je na njej le toliko, da sta bila v Bruku ob Litvi ugrabljena dva sumljiva človeka. Nekoliko dnij prej je dobilo županstvo v Bruku naznanilo od skrivne roke, da namerava nekdo umoriti najvišjo osebo v Avstriji. To se je hitro naznanilo na višje mesto, od koder so se zaukazale takoj vse potrebne varnostne odredbe. Zgodilo pa se v istini ni nič.

Uravnava vodâ. Ministerski predsednik je naročil vsem načelnikom deželnih vlad, da naj stopijo takoj v dogovor z deželnimi odbori ter sestavijo načrt, po katerem bi se naj uravnale reke v posameznih deželah, izvršila poljedelstvu koristna podjetja in kako bi se mogli stroški pokriti.

V Bolzanu v Tridentu se ponavljajo izgrede proti vojaštvu, odkar je bil neki častnik na javni ulici napadel nekega civilista. Izgrede so prišli celo tako daleč, da je šlo na stotine oseb pred vojašnico ter je tam demonstrovalo z žvižganjem. Častniki hodijo po mestu v civilni obleki, orožniki pa patrolirajo neprestano po ulicah.

potekli ste po njenem bledem obrazu. Brivec trdosrčnež prve vrste in takih slučajev vajen, zapove dekletu lase razvezati. Ko se vsujejo dolgi lasje po hrbtu, reče, ne gledaje na žalost dekletovo, s trdim glasom: «10 gl. vam dam, ne krajcarja več».

Angleža je ta oholi odgovor spekel kakor ogenj v srce. Ranjenemu levu enak skočil je pokoncu in rekel z odločnim pa prijaznim glasom:

«Gospodična, meni prodajte svoje lepe lase! Dam vam 100 gl., ter je takoj odrežem».

Kako srečna je bila uboga deklica! S tresočima rokama prejme denar, katerega ji je Anglež hladnokrvno naštel; s tresočimi ustmi in z jokajočim glasom se mu zahvali ter s pobešenimi očmi gleda lepe lase, katerih morebiti ne bo več videla.

Anglež res prime prav po mojstersko za škarje, ter odreže — le par, katere previdno v listnico položi.

«Teh par», reče prijazno, »obdržim si za spomin na vas, ljuba gospica; ostale pa nosite vi za spomin in da vas vaša gospa mati zopet spoznajo. Ostanite zdravi!» Dekle se mu iskreno zahvali, ter mu roko poljubi in s svetlo solzo hvaležnosti v očeh se še enkrat ozre na svojega dobrotnika.

* * *

Ogerski konji za Anglijo. Pri nakupovanju konj na Ogerskem za angleško vojsko so se dogajale strahovite nerednosti. Nad tri milijone kron angleškega denarja je spravil dunajski židovski podjetnik v zvezi z angleškimi. Vlada je dala za vsakega konja povprečno 400 gld., podjetnik pa povprečno samo 111 gld., in mesto dobrih rabnih konj so dobili na bojišče sam izvržek, da celo tako žival, ki jo je nestroga angleška komisija poprej že osemkrat zavrgla.

Namerjavan umor italijanskega kralja. Listi pišejo, da so v Laganu odkrili zaroto, ki je nameravala prihodnji mesec umoriti kralja. Tudi kralj ne more dandanes veseli biti, ker se mu je vedno bati za življenje.

Ustaja v Koreji. V Koreji je nastala ustaja, v kateri je bilo ubito mnogo misijonarjev. Korejske čete so dobile nalogo, da naredijo mir.

Vojska v Južni Afriki. Buri napredujejo. V Kaplandijo prihaja vedno več Burov, ki nabirajo novince ter plenijo angleške konje. Razdeljeni so v majhne oddelke, s katerimi se naglo prikazujejo in zopet izginjajo. Večina Kaplandije je že v rokah Burov.

Dopisi.

Iz Jarenine. (To in ono.) Dragi bralec «Slov. Gospodar-ja»! Ali si že videl kedaj Jarenino? Videl si jo, ali z nemškimi napisi. Pa pojdi jo sedaj pogledaj, ker boš videl skoro same slovenske ali slovensko-nemške napise. Po fari okoli tudi ne bodeš našel skoro katerega, samo na hiši sicer poštenega, delavnega kolarja, kateri je pred enim letom prišel k nam, boš zagledal nemški napis. Ali menda bo še tudi on to izpremenil. — Naročnikov na našega «Slov. Gospodarja» je že čez 80. Mladeniči! Delajmo še, da bo vsak pridobil še enega zraven! «Štajerc» pa še v naši župniji kuhane kaše ni zaslužil. Kako on laže, o tem so se že prepričali mnogi in so rajše «Štajerca» vrgli v kot, ter so v roke prijeli naš najcenejši slovenski list «Naš Dom». Tako je prav! Tovariši! Delajmo, da bo izginilo iz naše župnije slabo berilo kakor je lažnjivi «Štajerc» po domače »giftna krota«, ter bo namesto njega mnogo naročnikov na «Slov. Gospodarja» in «Naš Dom». Sicer je nekaj žalostnega pri nas, pet občin imamo, pa izmed teh je le ena slovenska. Kaj je temu krivo, ne vem. — Kakor sem zvedel, je prišel tudi že ničvredni «Bauernbund» k nam. Kaki 3 posestniki ga imajo. Najbolj pa obžalujem istega, kateri se je že tako izučil iz «Bauernbunda», da je vsa njegova modrost ta, da kakor sem na lastna ušesa slišal, blati mlade duhovnike, kateri najbolj delajo na to, da bi naše slovensko ljudstvo spravili k sreči, k blagostanju. O predragi mi somišljeniki! Ali bodemo še dalje spavali in dremali! Ali bomo z mirnim srcem trpeli, kako jemlje

Mesec pozneje sprehajal se je zopet Anglež; pa ne po prašnih ulicah, tudi ne sam, temveč po parku z mlado ženo, katera pa ni več tako blede, kakor tedaj, ko mu je prodala lase za 100 gld.

Tako poplača dobri Bog otroško ljubezen do starišev.

Smešničar.

Dokaz. Čevljarški učenec (mojstrovica ženi): »Gospa, gospa; ste-li čuli šum v veži! Mojster je padel.« — Gospa: »Za božjo voljo, pa vendar ni padel po stopnicah?!« — Učenec: »Baš po stopnicah, kajti iz nebes še ni padel ni eden mojster!«

Plemenito. Delavec: »Tu sem prinesel, denarnico, katero ste zgubili.« — Gospodar: »Že dobro, saj nič ne manjka, drugič, ko bodem več zgubil, vam bodem dal kako darilo.«

naš sovražnik našo zemljo, kako širi umazano berilo med naše ljudstvo! Ne več! Mladeniči! Tovariši! Zbudimo se vendar enkrat, pojdemo na delo domoljubno: Ptujskega lažnjivega kljukca v peč, «Slovenskega Gospodarja» na mizo, «Naš Dom» pa v roke. — b.

Od Sv. Urbana pri Ptuj. (Ptujške laži.) Neki tukajšni dopisnik je pisal v «Štajerca» precej obširen dopis ali da boljše rečemo, zbirko laži in neumnosti. On piše, da že zopet koža srbi nekega fanta iz župnije urbanske, kakor kaže dopis v «Slov. Gospodarju»; obeta, da še bode kaj pisal o urbančanih itd. Baha se, češ, ker ga je «Štajerc» takoj za žilo potipal, ni si upal «Gospodarjev» dopisnik cele tri mesece iz brloga! Ta junaška srajca, tako piše dalje, pa tudi sedaj ni upala pisati o urbanskih fantih, ampak spravil se je mimogrede na «Štajerčeve» dopise in «Štajerca» samega.

Tega «Štajerčevega» dopisnika pa, kakor izprevidimo, ne srbi samo koža, ampak tudi pamet, kajti on ne pomisli, da kmetski mladenič nima toliko časa dopisov pisati kakor on pred in po svoji službi. Zato pa misli, da nam mladeničem kar hlače trepečejo pred njegovimi neumnimi dopisi, ki jih pošilja v ptujski, kramarski list. Da pa «Gospodarjev» dopisnik ni napadal urbanskih fantov, tega «Štajerčev» dopisnik ne sprevidi, ker je preneumen, da bi videl, da smo mladeniči itak narodnega mišljenja, da korakamo pod slovensko trobojnico, na kateri se blišči geslo: Vse za vero, dom, cesarja.

Ta dopisnik mora biti tudi dober lažnjivec, ker piše, da se tukaj najmanj desetkrat «Štajerca» več čita, kakor «Slovenskega Gospodarja» in «Našega Doma». Mi mu pa svetujemo, naj gre neko nedeljo zjutraj pred cerkev k pismonoševki in če je tako kratkoviden, naj mu ta podrži veliko balo «Slov. Gospodarja» in «Našega Doma» pod nos in videl bo, da se le redko «Štajerc» zmes nahaja, na katerega so naročeni taki ljudje, ki še drugih časopisov nikdar čitali niso. Zato jim ni zameriti, da ne sprevidijo njegovih zvijač. Naročeno je na ptujskega kljukca tudi par nemškutarških koruznih »pürgarjev«. Norčuje se dopisnik iz «Našega Doma», ker je za dva groša cenejši, kakor «Štajerc», ki je baje trikrat večji. Mi mladeniči pa stokrat rajši čitamo «Naš Dom», ker ljubimo resnico, v «Štajercu» pa skoraj ni dopisa, ki bi ne bilo laži v njem. Večji pa je «Štajerc» le zaradi tega, ker ga je več ko polovico polno priporočil nemških in nemškutarških kramarjev ter obrtnikov. Kar še piše ta dopisnik drugih neumnosti, ne bodemo sedaj naštevali, ker mislimo, da smo ga zadosti počuegetali, in če ga spet pamet zasrbi, ga bodemo zopet pošteno počohali in če še ne bo nič pomagalo, mu bodemo mogli pri Gradcu v prostor poiskati. Urbanski mladeniči.

Iz Runča. Že več let sem naročnik in zvest bralec našega »Slov. Gospodarja«, a nisem še čital posebnega poročila iz naše občine. Tudi zdaj nimam poročati kaj veselega.

Zadnje dni sem bil enkrat po opravkih na c. kr. pošti v Ivanjkevcih. Gospod poštar me prosi, naj bi ponesel svojemu soobčanu Ivanu Raihu neko malo pošiljatev. Seveda sem rad ustregel njegovi želji. A kdo popiše moje začudenje, ko mi da gospod poštar v roke ptujsko »giftno kroto« »Štajerca«. Dozdaj sem mislil, da je naša pošteno slovenska občina prosta te ljulike, a zdaj vidim, da sem se motil. Ptujskega kramarja dobiva pri nas Ivan Raih, posestnik na domu narodnega buditelja Raiča. Kaj bi rekel naš pokojni Božidar Raič, ko bi vedel, da bode v njegov dom prihajal največji sovražnik Slovencev? Ne mogel bi gotovo mirno spati v grobu, če bi mu bilo znano, da bo narodno seme, katerega je on s tolikim trudom zasejal, pomagal zatirati naslednik na njegovem domu. G. Ivan Raih, pustite ta list in bojujte se z nami Slovenci po poti, ki nam jo je pokazal veliki Slovenec Božidar Raič.

Gospoda poštarja v Ivanjkevcih pa uljudno prosim, naj ne devlje »giftne krote« v oni predal, kamor deva naše liste: »Slov. Gospodar«, »Domovino« in »Naš Dom«, katerih prihaja lepo število v našo občino, da ne bodo okuženi po ptujskem časopisu. Občan.

Iz Pišec. Dne 10. m. m. je tukaj strašna strela gospodarila; treščilo je na več krajih, kakor v zvonik župnijske cerkve, a ker je strel vod, ni povzročilo nobene škode; potem nadalje v hram posestnika Vincencijskega Ribiča, ki je zgorel. Posestnik ima mnogo škode, posebno na vinski posodi. Trikrat je zaporedoma treščilo v tukajšnjo grajščino, a le enkrat se je tramovje vžgalo in služabniki so takoj pogasili.

Dne 16. m. m. so se nekateri fantje iz tukajšnjih občin v gostilni Franca Agreža z noži sprli.

Tudi k nam zahaja tista »giftna krota« iz Ptujja, dobiva jo »mladi« Janez Kos v Blatnem.

Posestnikom Mart. Sniteriču in Kostanjšekju bi svetovali, da bi lepo barvane tablice z napisom Brenerei odstranila.

Veliko smeha pa povzroča tabla na marofu tukajšnje grajščine z napisom »Brenerei«. O da bi naši Nemci znali vsaj prav pisati!

Vinske gorice nam spet kažejo veselo trgateg, ako nas Bog obvaruje še zanaprej vsega hudega.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naši deželni poslanci. Ker so nekateri listi poročali, da sem se na shodu v Slov. Bistrici izrekel proti abstinenici naših deželnih poslancev, in ker je to trditve ponovil v »Domovini« z dne 28. junija tudi neimenovan deželni poslanec, prisiljen sem izjaviti, da se v svojem govoru v Slov. Bistrici nisem ne z besedico izrekel niti za niti proti abstinenici slovenskih deželnih poslancev, ampak govoril sem samo o zadržanju istih za časa abstinence. Ne more se tudi trditi, da sem naše deželne poslance »napadel od zadaj«, kajti v naznanilu o zborovanju bilo je dovolj jasno povedano, da se bo govorilo tudi o politiki slovenskih deželnih poslancev, in zborovanje ni bilo zaupno, ampak javno, pristopno torej tudi gg. poslancem. Maribor, dne 4. julija 1901.

A. P. Korošec.

Na dunajskem vsenčilišču je bil dne 2. julija promoviran doktorjem modroslovja naš štajarski rojak g. A. Dolar.

Hrvaški učiteljiščeniki v Mariboru. Zagrebški učiteljiščeniki-maturantje so bili na Petrovo pod vodstvom č. g. ravnatelja Karlo Matica, č. g. prefekta Iv. Preleca in dveh svetnih profesorjev na obisku v Mariboru. Ogleali so si natančno tukajšnje šole, osobito c. kr. učiteljišče in kn. šk. dijaško semenišče. Bili so prej že v Ljubljani in so se iz Maribora peljali v Gradec. Pred letom so bili izleteli v divno Italijo ter si ogledali tamkaj večni Rim in krasne Benetke.

Osebnosti. Pri oo. frančiškanih se mudi te dni mil. škof iz Kalmeti v Albaniji, Franc Malczynski. Bil je pri svojih sorodnikih na Poljskem, in se vrača na svoj sedež, kjer škofuje že blizu 40 let.

Sklep šolskega leta na vseh tukajšnjih šolah bode dne 13. julija.

Iz Maribora nam piše opazovalec: Na praznik sv. Petra in Pavla je kar mrgolelo modriža v Mariboru. Nemški telovadci so priredili veselico, h kateri je prišlo tudi mnogo ljudi, seveda okinčanih z modrižem. Najbolj me je pa zanimal pes srednje velikosti z usnjatim ovratnikom, za katerega je hotela po vsej sili neka deklica vtakniti modriž. Čuden se mi je dozdeval ta prizor kot jasen dokaz, da se celo žival brani plevela, katerega ljudje tako radi, kakor kak

posebni kinč, nosijo. Le to me tolaži, da je bila slavnost koristna za mariborska žita, katera so sedaj snažna tega plevla.

Cigaretni papirčki v korist družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je dovolilo gospodu Josipu Štoku v Trstu, da založi in razprodaja narodne cigaretne papirčke družbi v korist. Papir bo najpreve vrste in boljši od vseh drugih ter pride v promet v kratkem. Cena papirju bo ista in slabša kakor drugim tujim in mnogo slabšim izdelkom. Upati je, da bo vsaki Slovenec vedno in povsod zahteval le take papirčke in s tem pomagal naši potrebni družbi sv. Cirila in Metoda.

Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih razredih Celjske gimnazije se bodejo vpisovali učenci za prvi razred za prihodnje šolsko leto v prvem obroku dne 13. julija ob 10. uri; sprejemni izpit se pa začne ob 11. uri. Vsak učenec naj s seboj prinese krstni list in pa šolska naznanila.

Iz Celja sta se preselila v Ljubljano odvetniški koncipijent dr. Vl. Ravnihar in pa urednik g. Ante Beg.

V Gradcu je umrl slovenski pravnik g. Janez Kolar, tačasni predsednik društva »Triglav«. N. v m. p.!

V župniji Sv. Jurja ob Ščavnici so imeli pretekli teden dvakrat požar. V sredo popoldne 26. junija je gorelo pri Karolu Stramiču v Dragotincih; otroci sušačev so si na škodnju pod vozom s senom naloženim zakurili. — V petek zvečer 28. junija pa je gorelo na Žejniku. Pogorela sta Jurij Tišler in Marija Kaučič, slednja in nek gasilec sta se tako nevarno opekla, da sta bila drugi dan previdena. Juriju Tišleru je zgorela tudi velika svinja in dvoje praseta.

Načelnikom okrajnega zastopa Sv. Lenart v Slov. gor. je zopet izvoljen Fr. Wella, njega namestnikom pa Janez Roškar na Malni. Od srca se veselimo!

„Kjer se osel valja, dlako pusti“. V gostilno Slov. Bistriške posojilnice, zahaja redno neki človek, ki bi že bil davno zaslužil brco; pa včasih se tiho zmuzne in zgine kot kafra. Če greš na prostor, kjer je sedel, najdeš nesnago, ki se imenuje »Štajerc« na mizi ali pod mizo ali v kakem drugem kotu. Revče, nikar se ne trudi, ko je pa zastonj!

„Štajerc“ — tihotapec. Vsak časopis, ki hoče po svetu romati, mora tudi pošteno svojo pot plačati, to je potnino. »Štajerc« pa tudi »šverca«. Njegovi prijatelji ga vtikajo v druge časnike in tako se »giftna krota« lepo zastonj vozi po svetu — »na repici«. Tak slučaj je naznanila »Domovina« dne 2. julija, zgodi se pa taka lumparija velikokrat. Naročniki »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma« naj nam naznanijo vsakokrat, če ptujski tepec pride zaviti v »Gospodarju« ali »Naš Dom«.

Odkritosrčen Velikonemec je Wolfhard, državni poslanec za Maribor in druga mesta je pri veliki pojedini nemških turnarjev povedal, da je namen nemških turnarskih društev boj proti Slovencem in pa zvesta straža na potu, ki pelje iz Nemškega do jadranskega morja. Tako poroča zadnja »Mariboržanka« na str. 2. Gospod državni pravdnik, ali ste slišali? Kdo ščuva ljudstvo zoper ljudstvo? Kaj bi bilo, če bi kak Slovenec kaj takega rekel?

Slovenska hiša v Mariboru. Odvetnik in deželni poslanec g. dr. Franjo Rosina je kupil hišo gospe Zupanove v Tegethofovih ulicah, kjer je bila prej slovenska posojilnica.

Iz Celjske okolice nam pišejo: V uradnem listu c. kr. okrajnega glavarstva celjskega št. 51, dne 20. grudnia 1900 se nahaja ukaz o pospeševanju kmetijskega zadržarstva. Toda ta ukaz je precej temen. Neki župan blizu celjskega mesta je ta ukaz radi tega tudi krivo razumil in je mislil, da okrajno glavarstvo priporoča ustanovitev konzumnih društev, torej nakupovanje in prodajo blaga; bil je namreč napačnega mnenja, da spada k v uradnem listu imenovanim »kmetij-

skim potrebsčinam»: sol, sukno, platno, sploh vse, kar se imenuje blago; pa ni pomislil, da uradni list govori le o zadržarstvu nakupu poljedelskih strojev ali mašin, semen, umetnega gnojila, orodja za mlekarske zadrage. To so kmetijske potrebsčine. Gospod župan je šel poln gorečnosti tudi kar na delo, da bi ustanovil takšno, kakor je on mislil, od gosposke priporočano konzumno društvo za prodajo blaga, ter je iskal od hiše do hiše potrebnih društvenikov. Toda mi tukaj dobrohotno in resno svarimo pred vsakim prenaplajenjem v tej zadevi, ki je gotovo jako kočljiva in lahko postane tudi zelo osodepolna. Kar pa je okrajno glavarstvo res nameravalo s svojim hvalevrednim ukazom, namreč spodbujati kmetijske ali gospodarske zadrage, da se naj brigajo za koristi in potrebe kmetovalstva ali poljedelstva, naj razširjajo napredek kmetijskega pridelovanja s tem, da zadržarstvo kupujejo razne poljedelske stroje (mašine), semena, umetna gnojila, naj snujejo mlekarske zadrage, da si množijo svoje dohodke, s tem pa se docela strinjamo in z vso dušo priporočamo.

Iz Trbonj se nam piše: Dne 27. t. m. sem bil po opravi v Slovenjgradu, pa sem šel v trgovino Jos. Klingerja, kjer prodajajo poštno vrednote, želeč kupiti par dopisnic. Zahteval sem, kakor povsod, tudi tukaj slovenskih dopisnic. A komij mi reče, da jih nimajo. Na moje vprašanje, zakaj jih nimajo, odgovori mi komij: Kdo nas more siliti, da bi morali imeti slovenske dopisnice? Mi smo Nemci, pri nas je vse nemško, zato imamo tudi samo nemške dopisnice. — Slovenci, vzemimo to na znanje!

»Štajerc« je »na uho prišlo«, kakor pravi v zadnji številki, da slovenski listi niso nič kaj zadovoljni z gornjeradgoneskim okrajnim zastopom, ker je gospodu »kmetu« Bračkotu dovolil 1500, reci tisoč in petsto kron častne nagrade. »Štajerc« pravi, da se je Bračku dala nagrada, ker je imel v pravdi za gornjeradgoneski kolodvor mnogo potov. Ti ljubi Bog, zakaj pa Bračko vleče mastno plačo kot načelnik okrajnega zastopa? Ali ne zato, da bi delal za okraj, torej da bi tudi hodil okoli, ako je potrebno? Za nič in zopet nič vendar ne bomo plačevali načelnika. Zdaj pa se mu daje še nagrada! Da bi »Štajerc« ne imel kosmatih ušes, bi mu marsikatera grenka »prišla na uho«, ki jo izgovarjajo gornjeradgoneski kmetje zaradi te visoke in popolnoma nepotrebne nagrade.

»Štajerc« jeza je silno velika; ves zelen je in peni se same nevošljivosti, ker je na shodu polit. kat. društva v Slov. Bistrici bilo čez 200 najodličnejših kmetov iz celega okraja; ko so pa očetje in botri »Štajerca« zborovali, so dobili skupaj borih 30 kmetov, ki so njihovi prijatelji; drugi so bili pa mestni obrtniki, naši kmetje in najvejša kmeta Stiger in Haus, ki imata neki zelo žuljave roke, pa ne od kmečkega dela, pač pa od štetja kmečkega denarja!

Liberalno gornjegrajsko kmečko društvo je imelo zadnjo nedeljo ustanovni zbor. Navzočih je bilo razven kmetov mnogo jungovsko-liberalnih učiteljev in nekaj gornjegrajskih pisarjev. Ko je neki kmet hotel govoriti, so mu to zabranili. Na to je rekel kmet: »Kdor drži s kmetom, naj gre ven. Tako delajo s kmeti! Videli ste!« Odslo je nato okoli 50 kmetov. Ostali so jungovci, pisarji in njih somišljeniki. Izrekli so nezaupnico tudi gg. Berksu in Žičkarju. Smešno! Kaj bodo ti ljudje izrekli nezaupnice poslancem, katerih itak niso volili.

Loka pri Zidanem mostu. Župan Josip Kajtna je umrl 30. junija. Pogreb je bil v terek. Upamo, da si odborniki občine Loka zopet izvolijo za župana moža Slovenca.

Smrtna kosa. V Lopersicah blizu Huma v ormoškem okraju umrl je 2. t. m. g. Franc Žnidarič, krojač in posestnik v 78. letu svoje starosti. Bil je nekdanji grenadir in krojač za vojaške oddelke na Dunaju. Sedaj je bil vrl posestnik, mnogoleten občinski odbornik in

bivši šolski načelnik humske šole in pošten narodnjak. Krojač je bil marsikateremu djaku, gospodu in neštivilnim kmetom. Naj mu bo zemljica lahka!

Kat. politično društvo za vranski okraj je imelo dne 29. junija zborovanje na Gomilskem v prostorih g. Ant. Viranta. Soglasno so se sprejele naslednje resolucije: 1. Naši deželni poslanci so sklenili, da ne pojdejo v graški deželni zbor, ker v zbornici samej nasproti surovej večini ničesar ne morejo doseči za svoje volivce in ker se tudi c. kr. vlada prav nič ne ozira na njihove zahteve. Volivci, zbrani na shodu kat. polit. društva na Gomilskem, v tem popolnoma soglašajo s svojimi poslanci ter jih ob enem pozivljajo, da gredo med ljudstvo in da se po celem spodnjem Štajarju začne enkrat odločna akcija za ločitev od Gradca in za ustanovitev namestniškega oddelka v Mariboru ali Celju in šolskega sveta za slovenski del dežele. Ta resolucija in še druga, ki je krajevnega pomena, zaradi uravnave reke Boljske, sta se poslali v uvaževanje g. deželnemu poslancu dr. Iv. Dečko. 2. Volivci zbrani na shodu kat. polit. društva na Gomilskem izražajo željo, da se vsi hrvatski in slovenski krščanski poslanci združijo na Dunaju v eden klub ter ob enem še posebno ostro obsojajo needinost štajarskih zastopnikov. 3. Volivci zbrani na Gomilskem odločno ugovarjajo volilni preosnovi za deželni zbor štajarski v prilog našim verskim in narodnim nasprotnikom. 4. Volivci zbrani na Gomilskem izražajo željo, da se ustanovi za Slovence na južnem Štajarskem skupno politično vodstvo iz najodličnejših mož v zvezi z državnimi in deželnimi poslanci na starem geslu: vse za vero, dom, cesarja. — V kratkem name-rava sklicati naše kat. politično društvo velik shod, na katerem bo poročal deželni poslanec.

V Št. Petru pri Gradcu je umrl nagle smrti dne 29. junija občeljubljeni zdravnik dr. Karol Živko, rojen pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Pokojni je bil veren katoličan in zvest sin svoje slovenske matere. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Radenc nam pišejo: Tudi kmeti deklici A. K. in M. J. že sedaj bereta »Štajerca« in sicer celo na paši med nedolžno mladino. Deklici, spoznajta svoje neslovensko ravnanje. Ali morata ravno vidvi edini v Radencih podpirati ta kramarski list!

Iz Ljubnega smo dobili naslednje poročilo: Podpisani sem slišal od več strani, da sem bil izvoljen pri volitvi »Kmečkega političnega društva« za gornjegrajski okraj, kot odbornik. Jaz kot nenavzoč odklanjam izvolitev svoje osebe. Prosim, naj se te vrstice objavijo v prihodnji številki »Slov. Gospodarja«. S spoštovanjem Ignacij Zavolovšek, posestnik v Okonini.

Volitve v komisijo za odmerjenje dohodarine se vršijo: Maribor iz III. razreda, ki voli 2 moža, 15. julija 1901 od 8—12 ure predpoldne in od 2—6 ure popoldne; kraj volitve: Maribor v prostorih naddavčnega urada, iz IV. razreda, ki voli 55 mož, 16. julija 1901 od 8—12 ure predpoldne in od 2—6 ure popoldne, istotam. Št. Lenart iz III. razreda, ki voli 1 moža 17. julija 1901 od 8—12 ure predpoldne in od 2—6 ure popoldne; kraj volitve: Št. Lenart v prostorih davčnega urada; iz IV. razreda, ki voli 18 mož 18. julija 1901 od 8—12 ure predpoldne in od 2—6 ure popoldne, istotam. Slov. Bistrica iz III. razreda, ki voli 2 moža, 17. julija 1901 od 8—12 ure predpoldne in od 2—6 ure popoldne, kraj volitve: Slov. Bistrica v prostorih davčnega urada; iz IV. razreda, ki voli 20 mož 18. julija 1901 od 8—12 ure predpoldne in od 2—6 ure popoldne, istotam. Volilni zapisniki so razgrnjeni v dobi od 1. julija do dne volitve v navadnih uradnih urah na vpogled in prepis in sicer v pisarnici davčnega referata oziroma pri c. kr. davčnem uradu v Sv. Lenartu in Slovenski

Bistrici. — C. kr. okrajno glavarstvo Maribor, dne 17. junija 1901.

Iz Majšberga smo dobili dopis, v katerem nas prosijo, da zavoljo detomora v Mariboru obsojeni Bratuša in njegova žena nista majšberska rojaka, ampak sta se le tje preselila. Majšberžane boli, da dobi zaradi takih priseljencev Majšberg slabo ime.

Slovenjebistriški Verzolatti je dobil zlati zaslužni križec.

Vpisovanje v gimnazije. Na mariborski gimnaziji je vpisovanje 13. t. m. in 16. sept. ob 1/2 10. uri v razredu I. b. Sprejemne skušnje so popoldne ob 2. uri. Slovenci lahko izhajajo le na slovenskih paralelah.

Na vsesokolskem shodu v Pragi je bilo vseh Sokolov skupaj 14.000. Tudi Celjski Sokol je bil častno zastopan.

Zrelostni izpit na naši gimnaziji se še začne dne 18. julija. Na c. kr. učiteljsišču jih je delalo zrelostni izpit 18 učencev, od teh sta dva odstopila, dva bosta ponavljala čez dva meseca, eden čez eno leto. Na učiteljsišču pri šolskih sestrah je delalo izpit 20 učenk, od teh bosta dve ponavljali čez dva meseca. Z odliko pa so naredile izpit: Antonija Ježovnik iz Pletrovič, Olga Lubeč iz Ljubljane, Mila Schreiner iz Maribora in Marijana Vrečko iz Št. Ilja pod Turjakom.

Kmetijska zadruga pri Sv. Trojici v Slov. gor. si je na Petrovo spopolnila svoj odbor, ki nam daje upanje k vspešnemu delovanju. Zlasti moramo pohvaliti vrliga načelnika gosp. Martina Križan, ki se tako krepko in neustrašeno poteguje za zadrugo. Zadruga mlekarica lepo napreduje. Vsak dan donesejo udje čez 300 litrov mleka. Velika zaloga sira je že vsa razprodana. Odjemalcev za surovo maslo je tudi dovolj. Vse bi bilo dobro, ko bi le nasprotnikov ne bilo. Kako podlo in nesramno so jo nedavno napadli v »Štajercu«, da bi ji vzeli ugled in zaupanje. Slovenski kmet, čuj! »Štajerc« pravi, da je za kmeta in vendar ti ne privoščiš, da bi imel kak hasek od zadruge, ker jo tako blati. In trojiška zadruga je popolnoma v kmečkih rokah. Nek kmet je dobil v 8 mesecih 300 K za mleko, drug kmet dobiva vsak dan 2 K 30 v. Vidiš! »Štajerc« pa je proti naši zadrugi, torej proti temu, da bi kmet imel kak dobiček. Ali še more kdo trditi, da je ptujski »Štajerc« prijatelj kmeta?! In čudno! Vsi trojiški nasprotniki zadruge so naročniki ali prijatelji »Štajerca«, vsi živijo od kmeta — in vendar so proti kmetu!

Mozirje, 1. julija 1901. V »Domovini« od 28. junija t. l., št. 49. je nekdo vse fante iz Brezja pri Mozirji napadel prav surovo. Kdor bere taisti dopis iz Mozirja, misli si lahko, da smo breški fantje sami divjaki in tolovaji. »Domovini« bomo že poslali popravek, a tukaj pojasnimo vso reč. Res smo šli v nedeljo, dne 23. junija na Leponjivo z banderom. A takoj po opravi smo ga zanesli v breško cerkev. To je bilo okoli enih popoldne. Potem smo se razšli, nekateri domov, nekateri v Mozirje, kjer so se vsi spodobno obnašali. Še-le zvečer ob 8. uri sta se dva, s a m o d v a, stepla gredeč iz Mozirja domov. Iz »Domovine« bi se lahko sklepalo, da smo se vsi med seboj mesarili in takorekoč enega zaklali, da smo še nosili bandero, kar je laž. — Tepeži se zgodijo o sejmih, o vojaških naborih in o drugih prilikah. Nikdo ne bo zaradi tega obsojal vseh fantov. A dopisnikar je menda mislil vrh tega udariti tudi po cerkvenih slovesnostih, katere mu ne dišijo. — Mi breški fantje si bomo zapomnili, kdo nam je čast kradel pred svetom. Mi bomo enkrat tudi posestniki in gospodarji. — V imenu vseh: Štrucelj Franc.

Iz drugih krajev.

Kranjske novice. Krščansko-socialna zveza v Ljubljani se je udeležila po odpo-

slaneih blagoslavljanja zastave delavskega pevskega društva »Vienac« v Varaždinu. Slovenci so bili navdušeno pozdravljeni. — Češki kolesarji bodo letos v večjem številu obiskali slovenske dežele. — V Vel. Mraševcu je bil 26. junija velik požar, ki je uničil 24. posestnikom malone vse. Škoda je cenjena na 100.000 K. Zažgal je petleten otrok. — V Pijavi Gorici je pri občinskih volitvah zmagala katoliško-narodna stranka. — Dne 29. junija je treščilo v cerkev Sv. Lenarta nad Škofjo Loko med popoldanskimi litanijami. Nesreča se ni zgodila nobena, le velik strah je nastal med verniki. Župnik Ivan Volk je zbegane ljudi s svojo ravnodušnostjo kmalu pomiril.

Istrske novice. Italijanski isterski poslanci štrajkajo in nočejo priti v zbornico. Slovanski poslanci pa za-se nimajo večine. Italijani so hudi, da vlada ni sklicala deželnega zbora v Poreč, ampak v Koper. — Socialisti v Pulju so sedaj nevoljni na Italijane, ker jih baje pri zadnjih državnozborskih volitvah niso dovolj plačali. Lepa kompanija!

Tržaške novice. Osiveli voditelj tržaških Slovencev g. Ivan vitez Nabergoj je nevarno obolel. — Neki 62-letni Romano je zaklal na ulici svojo 60-letno soprogo iz ljubosumnosti.

Goriške novice. Iz norišnice je pobegnil neki France Gulič iz Sezane. Posrečilo se je, ga zopet ujeti. — Andrej Bregantič iz Cerovega je peljal domov z voli seno. Ozka, podzidana cesta se je udrla in plaz je potegnil s seboj voz in voznika. Vol je padel na voznika in ga nevarno poškodoval. — Utopila se je v Soči 11letna Marija Pagon iz Tolmina.

Koroške novice. Bogoslovec g. Janez Arnuš bo dne 11. avgusta primiciral v Ptuj. Pridigal mu bo č. gvardijan o. Alf. Svet. — Povođen je naredila v dravski in zilski dolini veliko škodo. G. Poslanec Muri si je škodo ogledal na licu mesta. — Češka kočja pod Grintovcem se je za hribolazce otvorila dne 29. in 30. junija. — V Št. Lovrencu v leški dolini se je zastrupil najemnik tamošnjega kopalnišča A. Grill, baje iz ljubosumnosti.

Miljonar — tat. Ruski listi poročajo, da so milijonarja Tilskega, ki ima veleobrt s petrolejem, zaprli, ker je kradel tuj petrolej. Dal je namreč napraviti cev, po kateri je tekel petrolej iz tujega rezervoarja v njegov. Tako je baje ukradel petroleja za 3000 rubljev. Tilski se je v ječi ustrelil.

Društvene zadeve.

V Št. Ilju nad Mariborom izostane zaradi raznih zaprek za dne 7. t. m. napovedana Ciril-Methodova slavnost.

»Sportno društvo Maribor« preloži svoj veliki koncert v prid »Dijaške kuhinje« v Mariboru definitivno na 13. dan julija t. l. iz raznih tehničnih ovir, katere sta povzročila gostilnica in vrt v »Narodnem domu«, najbolj pa zato, da se ustreže mnogim željam in prošnjam slav. občinstva od blizu in daleč, ki pride ta dan po svoje dijake in želi pri tej priliki — kakor lani — slišati lepih slovenskih pesmi in požrtvovalno podariti manjšo ali večjo svotico ubogim sinom svoje mile domovine. Odbor »Sportnega društva Maribor« je prepričan, da ne ostane nikdo doma, ki ima le količkaj srca do revne dijaške mladine — naše nade — naših bodočih stebrov in boriteljev. Ob enem prosimo rodoljube in prijatelje dijakov v vsakem posameznem kraju, da blagovoljno in velikodušno žrtvujejo svoje moči v prospeh tega dobrodelnega podjetja s tem, da agitujejo za obisk koncerta, ali pa končič za doposiljatev skromne vstopnine. Koncert, kuhinja in pivnica obetajo najboljšo, in se hoče odbor vestno potruditi, da priredi čislanim gostom in udom vsestransko prijeten večer, katerega niti slabo vreme skaziti ne more, ker se pri takem koncertu vrši v veliki dvorani »Narodnega doma«.

Družba Sv. Cirila in Metoda opozarja vse Slovenstvo družbinega praznika naših apostolov: Sv. Cirila in Metoda, dne 5. julija t. l. — Izvršite Slovenke in Slovenci ob tej nam slovesni priliki, ko zableste domorodni kresovi po naših gorah, tudi nabirko podružničnih prispevkov za to sedanje upravno leto in potrudite se ob enem za običajni Ciril-Methodijski dar. — Če Vas vsaj v naši družbi Vaša jedinstvo pokonci ne vzdrži, potem ni bilo Vaše domoljubje gorko tako kot ogenj Vaših kresov — in odpustite nam, da se izrazimo še določneje: potem niste razumeli naših najbistvenejših družbinih interesov. — Podobnega očitanja pa Vas Bog obvaruj!

Za družbo duhovnikov so vplačali od 1. prosinca do 30. rožnika 1901 ti-le p. n. gospodje: Dupelnik Gr. 2 K, M. Štrakl 2 K, A. Vraz 2 K, Jak. Kosar 22 K, V. Janžekovič 10 K, Fr. Volčič 2 K, M. Eferl 22 K, M. Frece 2 K, G. Zabukovšek 2 K, S. Gaberc 2 K, Jos. Somrek 6 K, J. Markošek 24 K, M. Oevirk 8 K, J. Poplatnik 6 K, Fr. Hlastec 46 K, A. Borsečnik 16 K, A. Šibal 4 K, Jak. Menhart 21.95 K, A. Srabočan 20 K, Fr. Krulje 22 K, Al. Kos 20 K, F. Repolusk 2 K, Jak. Čebašek 2 K, dr. A. Medved 6 K, dr. A. Jerovšek 2 K, Jos. Sigl 22 K, L. Skuhersky 30 K, M. Plešnik 4 K, Jern. Voh 4 K, Al. Šijanec 2 K, J. Čagran 4 K, R. Raktelj 6 K, M. Zemljič 10 K, A. Kolar 50 K, Jak. Zupanič 4 K, Al. Šijanec 24 K, Val. Tamše 4 K, dr. Fr. Kovačič 2 K, J. Topolnik 22 K, Al. Haubenreich 10 K, J. Grobelsek 6 K, J. Sušnik 48 K, M. Lendovšek 40 K, J. Prešern 4 K, Jos. Dekort 8 K, Al. Kokelj 26 K, H. Hrašovec 22 K, K. Jak. Lempl 8 K, Ferd. Majcen 5 K, Jak. Očgerl 8 K, Jak. Kitak 6 K, Ant. Ravšl 24 K, M. Žekar 60 K, A. Kovačič 4 K, J. Čemažar 26 K, Fr. Moravec 6 K, M. Roškar 30 K, Fr. Klepač 28 K. — Maribor 1. julija 1901. Dr. Fr. Kovačič, t. č. blagajnik.

Sv. Pavel pri Preboldu. Na praznik sv. apostolov je naše »katol. izobraževalno društvo« priredilo prvo veselico. Deklamovale so se Slomšekove pesmi: Vijolica, Dva potepena šolarja, Vino in voda. Potem so naši fantje predstavljali šaloigro »Kozlovska sodba v Višnji gori« v splošno zadovoljnost svojih poslušalcev. K sklepu je bila loterija v korist našega društva. Kat. izobraževalno društvo šteje do zdaj 129 udov, in sicer za društvo vnetih udov. Gorečnost in ljubezen so pa peroti, ki človeka nesejo do velikih del. Posebno nekateri fantje zaslužijo vso pohvalo. Fantje le naprej, vi ste poročstvo naše boljše prihodnosti.

Občni zbor kmetijskega društva v Braslovčah se vrši v nedeljo, dne 7. julija t. l. ob 3. uri popoldne pri g. Ivanu Prisljan v Braslovčah z naslednjim vspešnim: — 1. Pozdrav. 2. Posvetovanje o delovanju društva v prihodnje. 3. Zrebanje treh odbornikov in volitev istih. 4. Slučajnosti. — Ako bi pri prvem zborovanju ne bilo zadostno število navzočih udov, vrši se občni zbor ob 4. uri popoldne imenovani dan v ravno tisti hiši z nespremenjenim dnevnim redom.

Revizija posojilnic. Dne 10. junija t. l. je poslanska zbornica sprejela zakonski načrt o obligatorični reviziji posojilnic in drugih gospodarskih zadrug. Ta zakonski načrt, kateri odgovarja sedanjim razmeram in potrebam in kateri utegne v jeseni sprejeti tudi od gosposke zbornice, prinaša strokovni list, »Slovenska zadruga« (7. št.), katerega izdaja »Centralna posojilnica slovenska« v Krškem.

Petrovče pri Celju. Vabilo k II. občnemu zboru društva »Gospodar« v Petrovčah, ki se vrši dne 14. julija t. l. ob 4. uri popoldan v gostilni pri »Šantelnu«. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Slavnostni govor o potrebi in koristi bralnih in gospodarskih društev; govori gosp. Anton Korošec. 3. Društveno poročilo. 4. Vpisovanje novih udov, oziroma vplačevanje letnine. 5. Volitev novega odbora.

6. Nasveti. Po zborovanju prosta zabava in šaljiva tombola. Med točkami vspelega petje domačih in gotoveljskih pevcev. K obilni udeležbi najprijazneje vabi odbor.

Cerkvene zadeve.

Iz Kozjega. Na prav praznični način smo obhajali letos god sv. Alojzija, patrona in varuha naše nežne mladine. Ne morem si kaj, da ne bi poročal o tej lepi slavnosti. Pri nas je bila vedno navada, da so otroci prvo sv. obhajilo prejeli na belo nedeljo; a letos se je to predruščilo in so je prejeli na god sv. Alojzija, ki je res najprimernejši varuh čistih duš. Ta dan je bil slovesen za celo župnijo. Slovesna sv. maša je bila ob 7. uri zjutraj, ki so se je udeležili vsi starši teh nedolžno povabljenih prijateljkov Jezusovih in mnogo drugega vernega ljudstva. Prav lepo in veselo je bilo videti otroke, ko so lepo korakali v procesiji iz šole v farovž, pod vodstvom č. g. kateheta, učitelja in učiteljice. Fanti so bili okrašeni s šopki na prsih, deklice pa z vencami na glavi. V farovžu so jih uvrstili v pravi red in vsakemu dali v roko gorečo svečo. Tako slovesno so šli sva-tovski povabljeni v procesiji iz farovža v cerkev naproti svojemu ženinu Jezusu Kristusu. Spremljali so jih med glasnim moljenjem prič. g. kanonik in katehet h krstnemu kamenu. Tamkaj so imeli g. kanonik prav krasen nagovor in so otroci ponovili krstno obljubo. Pa tudi g. katehet so tukaj omenili, kaj pomenijo goreče sveče v njih rokah, rekoč: Ljubi otročiči, goreče sveče v vaših ročicah pomenijo luč sv. vere in gorečnost do molitve. Ob krstu so vam dali duhovnik v roko gorečo svečo, v znamenje, da ste sprejeti v naročje sv. katoliške cerkve in sveča goreče vere, ljubi otročiči, naj vas

pripelja enkrat ob smrtni uri pred tega nebeškega ženina, ki ga bodete danes prvokrat prejeli v svoja čista srca itd. Potem je bila sv. maša in med mašo je bilo občno sv. obhajilo, ki ga je prejelo 23 fantov in 27 deklic. Pred obhajilom so še g. katehet razložili one besede Jezusove: Pustite otročičke k meni priti, in pa zgodnico v sv. Alojziju. Po sv. maši in obhajilu so dobili obhajanci v farovžu majhen zajuterk in podobice v spomin slovesnega dneva. Na ta lepi in slovesni način smo mi letos prvokrat z našimi otroci obhajali god sv. Alojzija. — Govori se tudi, da bomo imeli v kratkem sv. misijon. Bog daj, da bi se uresničile naše besede in želje.

Gospodarske stvari.

Uradna poročila o letošnji letini, kakor je ista kazala v sredi meseca junija, so takale: Trta je povsodi v najlepšem cvetju, oidium in peronospora ne nastopata tako nevarno, ker se ju odganja s pogostim škropljenjem z modro galico in se pridno žveplja. Sadje. Velika vročina in suša, potem pa deževje je povzročilo, da je v mnogih krajih odpadel zarod. Le v Dalmaciji, na Primorskem, v Bukovini in v nekaterih krajih Galicije je pričakovati mnogo sadja. Jabolka bodo na splošno letos le srednje obrodila, bolje kažejo hruške. Črešnje so se v Primorju in v južnem Tirolu dobro obnesle, drugod srednje. Češplje in slive kažejo srednje dobro. Breskve in marelice obetajo na Primorskem obilo. Olijka kaže v Dalmaciji in v Primorski prav dobro. Krompir obeta povsodi jako dobro. Seno je lepo le v planinskih deželah, na Primorskem in Bukovini pa le deloma ugodno.

Foulard-svila 65 kr. do 3 gld. 35 kr. meter za bluze in celo obleko, kakor tudi **Hennebergova svila** črna, bela in barvana od 65 kr. do 14 gld. 65 kr. m. Pošilja se vsakemu poštine in carine prosto na dom. Vzroci obratno. Pisemska poština v Švico je podvojena. **G. Henneberg, tovarna z svilo** (c. kr. dvorni zalegatelj) Zürich. 37 17—4

Loterijske številke.

Trst 30. junija 1901. 40, 28, 30, 36, 15
Linc > > > 27, 89, 17, 77, 65

Cenjenim naročnikom!

Ker so naši stroški s tem, da izdajamo „Naš Dom“ kot prilogo „Slov. Gospodarja“ zelo narastli, prosimo uljudno cenjene naročnike, ki so še z naročnino na dolgu, da nam isto kmalu dopsiljejo, sicer smo primorani dotičnim list s koncem tega polletja ustaviti.

Naročnina naj se pošlje na upravništvo „Slov. Gospodarja“ v Mariboru. Pri imenu naj vsakdo navede število zavitka, pod katerim se mu list dopsilja, ker se nam s tem prihrani mnogo dela in se tudi zabrani veliko pomot.

Upravništvo „Slov. Gospodarja“.

Thierry-jev balzam in centifolično mazilo se sme na podlagi ugodnega predloga École supérieure de Pharmacie v Parizu od 21. velikega travna 1897 na Francoskem upeljati in naravnost na privatne osebe pošiljati. Toda ne samo tja, ampak tudi v vse dežele se ti izdelki pošiljajo in ima podjetnik v Londonu samosvojo podružnico, koder se tudi mnogo njegovih pridelkov izvaja. Izdeluje se samo v Pregradi.

Veliko denarja

do 1000 K na mesec

lahko zaslužijo osebe vsakega stanu (kot postranski zaslužek). — Natančneje pod: **Reell 112*** Annoncenbureau E. Kristoffik, Innsbruck. Postfach 36. 237

Brusni kamni

(o s le) kranjski izdelek, najboljše kakovosti. 100 kom. 8.— K, 500 kom. 35.— K, 1000 kom. 65.— K, pošilja po povzetji založnik kranjskih kamnov **J. Razboršek** v Šmatnem pri Litiji. 10

Naznanilo.

Štefan Rupp je iz moje trgovine izstopil in zatorej ni več pooblaščen v mojem imenu kupovati ali prodajati.

344 3—3 **S. Ružička.**

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj

24—1 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevzamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

Služba majarja.

Oskrbništvo grof Brandis-a grajščine Trnovec pri Pragarskem **išče s 1. novembrom majarja** z odraslo družino. — Zahteva se: 1 hlapec za vole in 2 za ostalo živino. Lahko so tudi ženske. — Majer mora biti vaje konjev, ker mora z njimi delati. Njegova žena mora domača dela opravljati in dobi zato na leto plačila 96 K, majer 120 K, hlapec za vole 100 K, hlapec za ostalo živino vsak po 72 K. Ostali dohodki se pri pogodbi določijo. — Dotičniki naj se oglase v avgustu pri oskrbniku grada Trnovec pri Pragarskem. 345 3—2

C. kr. notar

Vinko Kolšek

v Šoštanju 341 3—3

otvori svojo pisarno dne 1. julija 1901.

Opeka

Kdor si želi kupiti prav dobro ožgano zidno in strešno opeko, naj si je naroči pri **Janez Svetec** pod. Varožek na Ljubečni pri Celju. 10—6

Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanjša objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 v.

Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

80% jeshova esenca. 1 liter velja 2 K. Ako hočete dober jesh sami narediti, pomestite 1 liter moje bele ali rudeče 80% jeshove esence z 20—30 litrov studenčne vode in izvrsten jesh je gotov. Zaloga pri R. Bračko v Ptuju. 288 10—7

Lepo posestvo je naprodaj na Ženiki občine Terbegovci v fari Sv. Jurija ob Ščavnici i. s. rodne njive, lep, velik travnik, sladka klaja, les, vinograd in dva krasna sadonosnika najizbranejših sadnih dreves v obsegu 13 oralov. Hiša in gospodarsko poslopje v dobrem stanu. Ob enem se tudi lahko prevzame vsa premičnina, kola, mnogo orodja, potem 2 junca, 4 krave, 7 svinj itd. po prav nizki in ugodni ceni, iz proste roke in vsled rodbinskih razmer. — Več pove Valentin Matjašič, posestnik in župan v občini Galušak, fara in pošta Sv. Jurij ob Ščavnici. 350 3—2

Zapuščina za pokojnim gosp. župnikom L. Kramberger se boče prodajala dne 15. julija 1901 ob 9. uri predpoldne. 356 2—1

Lepo posestvo, vse v najlepšem redu, ki meri okoli 60 oralov, se proda. Oddaljeno je pol ure od Laškega trga. Več se izve v pisarni občine Marija Gradec pri Laškem trgu. 343 3—1

Posestvo, zidana hiša, gospodarsko poslopje v dobrem stanu; potem lepi vinogradi in gozdi, vsega skupaj okoli 30 oralov se proda. Schugman. Mureck. 346 3—2

Mlin na Pesnici, zraven 4 oralov zemljišča in gospodarsko poslopje proda Alojz Skoliber v Svetincih, Sv. Urban pri Ptuju. 347 2—2

V najem se da.

Kovačija s stanovanjem vred, tik okrajne ceste, kjer je dosti dela za dva kovača, se da pod ugodnimi pogoji v najem in se tudi lahko s kovačkim delom odsluži. Janez Svetec pod. Varožek, posestnik in krčmar na Ljubečni pri Celju 315 [6]

Hiša s kovačijo v Razvanju pri Mariboru se da v najem. Anton Roth, Razvanje pri Mariboru. 358 2—1

Pekarijo ali gostilno vzame takoj v najem. Kdo, pove upravništvo tega lista. 359 1—1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Sodarski učenec, ki je priden in ima veselje do tega rokodelstva, se takoj sprejme. Jožef Hvalec, sodarski mojster, Maribor, Tegetthoffstr. 26. 339 3—3

Gospodinja (kuharico), ki zna dobro kuhati, se sprejme v službo. Plača po dogovoru. Francšek Starec, organist, Špitalič, pošta Motnik, Kranjsko. 351 2—2

Učenec iz dobre hiše, slovenskega in nemškega jezika zmožen z dobrimi spričevali, se takoj sprejme v trgovino mešanega blaga pri Tomažu Mikl i sin, Sv. Marjeta niže Ptuja. 354 2—1

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Nizke cene.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12.**Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izberi.**

Opozarja na svoje veliko zalogo traverz, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Mlatilnice z gepljem in ročne, čistilnice in drugi poljedelski in vinorejski stroji iz najbolj slovečih tovarn po zelo nizkih cenah.

Za čas košnje priporočam svoje

izvrstne kose iz najfinejšega jekla

ter vsakovrstne brusne kamne.

Za kose se jamči.

355 1

Pozor!

Kdor si hoče sam narediti jesih za domačo rabo, rabi naj

jedilni očetni cvet

3 1/2 kg na 100 litrov vode da najbolj-sega kisa. 1 kg 70 kr.

K. Wolf-ova droguerija
MARIBOR, Gospodske ulice 12.

Dobi se tudi v steklenicah po 25 kr. Ena steklenica pomešana s 5 litri vode da 5 litrov izvrstnega kisa.

Pozor!

na naslov!

292 6-4

„Vzajemna zavarovalnica“**v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša**

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbam. — **Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.**

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. 524 19

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!**Svoji k svojim.**

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4-80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, **Golič** p. Konjicah, Štaj.1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.

Vse vrste izdelki iz gumija in obvezila

Trgovina z dišavami, kemikalijami, parfimerijami

k črnemu orlu.

Zum schwarzen Adler.

Mag. pharm. Karol Wolf.

125 5-5 Gosposka ulica št. 17.

priporoča vse praške za živino. Garantirano čist svedercov (encijanov), kolmežov, slezov, sladičev prašek itd.

Glavberjevo in grenko sol, restitutions fluid, iskušeno sredstvo za okrepčanje mišic in kit. Praški za vnetje v sapniku in plučah, angleški prašek za konje, svinjski krmilni in redilni prašek, potem prašek za zboljšanje mleka.

Vse vrste razkužil: karbolovo kislino, vitriol, itd.

Najboljša prodajalnica vseh rastlin in čajev po župniku Seb. Kneipp-u.

Specijaliteta: „**Lyrol**“ najboljša esenca za izdelovanje izbornega ruma za čaj. Steklenica 30 kr. Jedna steklenica zadostuje za 2 litra ruma.

Najboljša očetna esenca za izdelovanje domačega jesiha.

Razpošilja se vsak dan

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stolcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

NAZNANILO.

Vsem cenjenim p. n. gostom in dobrotnikom naznanjam uljudno, da sem moje gostilno „pri grozdu“ v Mariboru s 1. julijem 1901 dal v najem gosp. Vincenc Spatzeku. Zahvaljujem se vsem za zaupanje, ki se mi je tekom mnogo let izkazalo in prosim istočasno tudi mojega naslednika s taistim zaupanjem počastiti ter bilježim

z odličnim spoštovanjem

Franc Öhm.

Naznanjam uljudno, da sem s 1. julijem 1901 znano gostilno „pri grozdu“ v Mariboru od gospoda Franc Oehma prevzel v najem. Trudil se bodem mojim cenjenim gostom v vsakem oziru najbolje postreči. Za obilni obisk proseč bilježim

z odličnim spoštovanjem

Vincenc Spatzek.

357 1-1

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še pouk za sveto birmo in 116 svetih pesmi: velja v usnje vezan z barvanim obrezkom K 1'40, v usnje vezan z zlatim obrezkom K 1'70, v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo K 1.90.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 12 v, 10 kom. K 1'10, in 100 kom. K 9'—

Ravno sem izgotovil veliko množino

nagrobnih kamenov

iz krasnega mramorja v vsaki velikosti, ter jih lahko takoj po nizkih cenah
* * oddajam * *

T. F. Peyer

kamnoseški mojster 306 12-6

Maribor, Kokoschinegg-Alle (Hilariusstr.)

Lekarničarja A. Thierryja balzam

z zeleno nunsko varstveno znamko, 12 majhnih ali 6 velikih steklenic 4 K — poštne prosto.

A. Thierryja centifolij. mazilo
2 lončiča 3'50 K poštne prosto razpošilja proti predplačilu

A. Thierryja lekarna k angelju varhu
v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Dunaj: glavna zaloga. lekarna C. Brady,
Fleischmarkt 1. Budapest: lekarna I.
Török in dr. Egger. Zagreb: lekarna
S. Mittelbach.

Na drobno v vsaki lekarni.

348 2

Slovenska tvrdka!

Weberjevih dedičev naslednik:

Vincenc Čamernik

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster

389 19-3

v Celju

Nova ulica števil. 11.

Delavnica mramornatih altarjev
ter drugih umetnih kamnoseških del.

**Čez 200 nagrobnih
spomenikov**

različnih mramorjev, granitov in sijenitov
po najnovjših modernih načrtih

vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in
struganje mramora s strojno silo.

•••• Lastni kamnolomi. ••••

Postrežba točna.

G. fu A. Frizzera Trento Južno Tirolsko

veletržec z vinom in posestnik vinogradov

Da našim kupcem ugodno postrežemo razpošiljamo tudi
sodčke z 50 litri in naprej.

Vzorci so vedno na razpolago. 203 15-13

Trgovski učenc

z lepo pisavo in z dobrim šolskim spričevalom, slovenskega in nemškega jezika več, se sprejme. Predstaviti se je v
upravnistvu »Slov. Gospodarja.« 338

Vse po najnižji ceni!

Pöschl-a naslednik Jožef Melzer

Koroške ul. 5. Maribor Koroške ul. 5.

priporoča svojo veliko zalogo stekla, kamnov, porcelana, zreal, okvirnov za podobe in svetilnice.

5 **Vse po najnižji ceni.**

Cevnate duše za večno luč po tovarniški ceni so vedno v zalogi.

Vse po najnižji ceni!

25 10-9

Vsak poskus z

pravo Ölzovo kavo

kot dodatek k bobovi kavi, ima vselej **dober uspeh**, zatorej se ta vsaki kuhinji za kavo najtoplejše priporoča. — **Dobi se povesod**, kjer ne, tja se pošiljajo poštni zavoji frankirano in brez povzetja. **Bratje Ölz.**